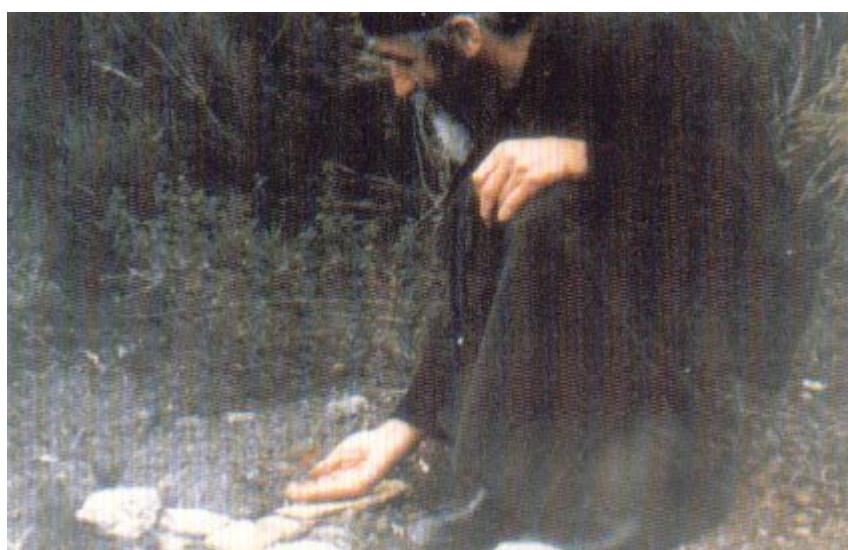
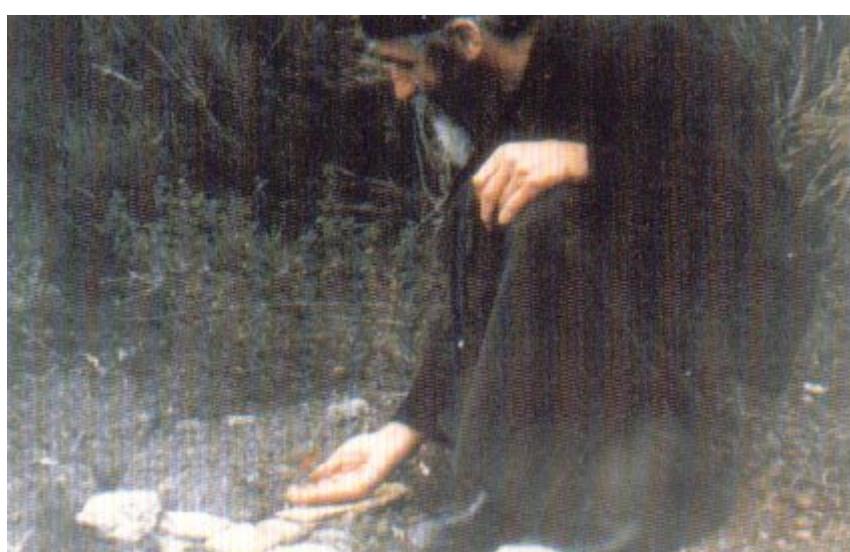

3 Σεπτεμβρίου 2015

“Ένας ταπεινός λογισμός κάνει αμέσως την Χάρη του Θεού να ενεργεί...” (Άγιος Παΐσιος Αγιορείτης)

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

Ο γέροντας Παΐσιος, καθώς ταΐζει στο χέρι του ένα πουλάκι

Μου έκανε εντύπωση πώς ένας ταπεινός λογισμός κάνει αμέσως την Χάρη του Θεού να ενεργεί.

Είχε έρθει στο Καλύβι ένα ξένο γατάκι. Το καημένο, φαίνεται, κάτι είχε φάει που το πείραξε και ζητούσε βοήθεια. Χτυπιόταν από τον πόνο και πεταγόταν σαν το χταπόδι, όταν το χτυπούν... Το λυπόμουν που το έβλεπα σ' αυτήν την κατάσταση, αλλά δεν μπορούσα να κάνω τίποτε. Το σταύρωνα, το ξανασταύρωνα, τίποτε!

«Βρε ταλαίπωρε, λέω τότε στον εαυτό μου, βλέπεις τα χάλια σου; Τόσα χρόνια καλόγερος, ούτε ένα γατί δεν μπορείς να βοηθήσης!». Μόλις ελεεινολόγησα τον εαυτό μου, εκεί που το γατάκι κόντευε να ψοφήσῃ , αμέσως συνήλθε. Ήρθε κοντά μου, μου έγλειψε τα πόδια και έκανε χαρούμενο όμορφες τούμπες...

Τι δύναμη έχει η ταπείνωση! Γι' αυτό λέει: «Εν τη ταπεινώσει ημών εμνήσθη ημών ο Κύριος».

Έχω προσέξει ότι ένας ταπεινός λογισμός κάνει τον άνθρωπο να λάμπει, να ακτινοβολεί. Όταν ο άνθρωπος παίρνει όλο το σφάλμα πάνω του , τον λούζει η Χάρις του Θεού.

Ήρθε προχτές ένας γιατρός που έχει πολλά παιδιά και μου είπε: «Πάτερ μου, έχω πολλή υπερηφάνεια και γίνεται αιτία η δική μου υπερηφάνεια να κάνουν αταξίες τα παιδιά». Και το έλεγε αυτό μπροστά στα παιδιά του και τα μάτια του ήταν βουρκωμένα , αλλά το πρόσωπό του έλαμπε!

Το ίδιο πρόσεξα προ ημερών και εδώ. Ήρθαν μερικές αδελφές να συζητήσουμε. Είπαμε διάφορα αναγκάστηκα να τις μαλώσω πολύ. Μία από αυτές δεν βοηθήθηκε καθόλου· κρύα ήρθε, κρύα έφυγε· μόνον εκεί πέρα έλεγε τα κουσούρια των άλλων χαρτί και καλαμάρι- βλέπεις , όποιος δεν κάνει δουλειά στον εαυτό του, έχει αυτό το ..χάρισμα! Μία άλλη στρυμώχθηκε, μέχρι που έκλαψε . Ταπεινώθηκε , αλλά μετά έλαμπε το πρόσωπό της. Βλέπετε τι κάνει ένας ταπεινός λογισμός με συντριβή! Αμέσως πάνε όλα τα κουσούρια στην άκρη, τακτοποιείται ο άνθρωπος και ακτινοβολεί το πρόσωπό του· ενώ με έναν λογισμό υπερήφανο ή βλάσφημο σκοτεινιάζει.

Όσο ανεβάζει πνευματικά την ψυχή μας ένας πολύ ταπεινός λογισμός που θα φέρει για μια στιγμή ο άνθρωπος, δεν την ανεβάζουν χρόνια ολόκληρα αγώνες υπερφυσικοί.

- Γέροντα, αν κάποιος είναι υπερήφανος και βάλη έναν ταπεινό λογισμό , θα τον βοηθήσῃ ο Θεός;
- Εμ, αν βάλει έναν ταπεινό λογισμό δεν θα είναι υπερήφανος· θα είναι ταπεινός και θα τον βοηθήσει ο Θεός. Ο άνθρωπος είναι τρεπτός· πάει μία από 'δω- μια από 'κει, ανάλογα με το τι λογισμό έχει. Ο υπερήφανος , αν βάλη έναν ταπεινό λογισμό , βοηθιέται. Και ο ταπεινός , αν φέρει έναν υπερήφανο λογισμό , παύει να είναι ταπεινός. Είναι κανείς σε καλή πνευματική κατάσταση; Αν υπερηφανευθεί , τον εγκαταλείπει η Χάρις του Θεού και φθάνει σε άσχημη κατάσταση. Είναι σε άσχημη κατάσταση ,γιατί έκανε λ.χ. κάποιο σφάλμα; Αν συναισθανθεί το σφάλμα του και μετανοήσει ειλικρινά, έρχεται η ταπείνωση και φθάνει σε καλή κατάσταση, γιατί η

ταπείνωση φέρνει την Χάρη του Θεού.

Αλλά, για να γίνει η ταπείνωση μόνιμη κατάσταση στον άνθρωπο, ώστε να παραμείνει μέσα του η Χάρις του Θεού, χρειάζεται δουλειά πνευματική.

Από το βιβλίο: «ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ ΑΓΙΟΡΕΙΤΟΥ
ΛΟΓΟΙ Ε'
ΠΑΘΗ ΚΑΙ ΑΡΕΤΕΣ»
ΙΕΡΟΝ ΗΣΥΧΑΣΤΗΡΙΟΝ
«ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ Ο ΘΕΟΛΟΓΟΣ»
ΣΟΥΡΩΤΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
2007

Πηγή: antexoume.wordpress.com